FİKİR KULÜPLERİ FEDERASYONU HAFTALIK BÜLTENİ

KAVGA

KAVGA ÖZGÜRLÜK İÇİN YIĞINLAR İÇİN KAVGA.

Sahibi	: F. K. F. Adına Kudret ULUTÜRK	Yıl : 1
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü	: Kudret ULUTÜRK	Sayı : 3
Yönetim Yeri	: F. K. F. Genel Merkezi Selânik Caddesi 31/2 Yenişehir - ANKARA	25 Ocak 1967

KURULTAYIMIZI YAPTIK

TOPLUMCU EYLEMDEKİ STRATEJİMİZ SAPTANDI:

« — Öteki adı büyük gençlik örgütleri güdümlü kurulmuşlardır. Biz bu işi kendimiz başardık...

— Bütün davranışlarımıza ciddiyet ve bilimsellik egemen olacaktır... »

İKİNCİ DÖNEM ÇALIŞMALARINA BAŞLARKEN

İzzet Ararat
Fikir Kulüpleri Federasyonu
Genel Başkanı

Fikir Kulüpleri Federasyonu bir yıl gibi kısa bir süre içinde beklenilenden fazlasını yapmış ve bu dönemde 11 Fikir Kulübü Federasyona bağlanmıştır.

Şunu iyi bilmekte yarar vardır. Federasyon bir oluşum içindedir. Çalışmalarımızın niteliği bu oluşumu tamamlamak olacaktır. Bunun içinde iki kademeli bir yol izleyeceğiz: Birincisi, kurulmuş olupta FKF'ye bağlı olmıyan kulüplerle ilinti kurarak onları FKF'ye bağlamak. İkincisi, Fikir Kulübü olmayan okullarda Fikir Kulübü kurulmasına yardım etmek.
Bunları yaparken de demokratik merkeziyetçi sistemden ayrılmamak, sosyalist disiplin içersinde Federasyon-Kulüp, Federasyon-Üye ilişkilerini sağlamak gereklidir.

Önümüzdeki aylarda çalışmalarımızın ana konusu, İstanbul ve İzmir Fikir Kulüplerini kendi aralarında birleştirerek birer sekreterlik kurmak, Erzurum ve Trabzonla ilintimizi sıklaştırarak FKF'yi çalışan bir makina durumuna getirmek olacaktır.

FKF ne yaptı, hangi sokak hareketine katıldı gibi gülünç iddialara ise yanıtımız: FKF bir oluşum içindedir ve bu oluşum henüz tamamlanmamıştır. Üzerinde özenle durulması gereken bir nokta da, halkın yararına olmayan konularda FKF kimin yararına sokağa çıkacaktır? Türkiye'de sosyalizm iktidara gelmek için demokratik yolu seçmiştir. Özü halk olan FKF bir takım kimselerin sosyalizm kuracağına inanmaz. İnandığı tek şey, sosyalizmi halkın kendi eliyle kuracağıdır. Durum böyle olunca, konusu asıl halk olmayan konularda FKF olmayacaktır.

Amacımız halk yararına olan eylemlere çok güçlü olarak girmek, bunun için de sıkı örgütlenmeyi, başkaca yararlı koşulları hazırlamaktır.

FİKIR KULÜPLERI FEDERASYONU KURULTAYI YAPILDI

16 Aralık 1965'de kurulan Fikir Kulüpleri Federasyonu, bir yılı aşkın çalışmalarından sonra 22 Ocak 1967'de Birinci Kurultayını yaptı.

Kurultay, saat 10oo'da, çalışmaların Türkiye ve tüm dünya halkları na yararlı olması umuduyla ve sosyalist gençlik eyleminin daha da güçlü, daha da olumlu sürmesi dileğiyle açıldı.

Kurultayın ilk karşılaştığı sorun Yüksek Öğretmen Okulu Fikir Kulübü temsilcilerinin Kurultaya alınmamaları idi. İlk anda şiddetli itirazlara uğrayan bu durum daha sonra kurultay kararı ile çözümlenebildi. Sorunun gerçek yüzü ise sosyalist disiplin anlayışına dayanıyordu. FKF tüzüğünde de açıkça belirtildiği halde, Yüksek Öğretmen Okulu Fikir Kulübü kurultay temsilcilerini Kulüp Genel Kurulunda seçmesi gerekirken böyle yapmamış; FKF Merkez Yürütme Kuruluna Yönetim Kurulunun saptadığı isimleri göndermişti. Merkez Yürütme Kurulu ise sosyalist demokrasinin örgüt anlayışına uygun olarak, ve üzerinde sürekli olarak titrediği "Alttan gelen bir örgütlenmenin üst kademeye kadar selametle ulaşabilmesi gereği" ni göz önüne alarak, Yüksek Öğretmen Okulunun yeniden Genel Kurul yaparak yeni temsilciler seçmesini istedi. Ama Yüksek Öğretmen Okulu Fikir Kulübündeki arkadaşlar yeni bir Genel Kurulu Birinci Kurultaya yetiştiremediler.

Kurultayda bu durum anlatıldı. Ve Yüksek Öğretmen Okulunun temsil cilerinin kabülüne karar verildi.

Daha sonra raporların okunmasına geçildi. FKF Genel Yönetim Kurulu kurultaya 35 sayfayı geçen bir çalışma raporu sundu. Bu büyük başarıydı. Bir yılı az aşkın bir sürede bu kadar işi başarmak, böylesine ciddi bir raporu sunabilmek Türkiye'de ancak sosyalist, babayiğit gençlere nasip olabildi. Bunların yanında FKF'nin bir yıllık cirosunun 20000 lira civarında olması da küçümsenmiyecek bir başarıydı. Ve bir defa daha anlaşıldı, "Bu işi sosyalist gençler

FİKIR KULÜPLERİ FEDERASYONU KURULTAYI YAPILDI

16 Aralık 1965'de kurulan Fikir Kulüpleri Federasyonu, bir yılı aşkın çalışmalarından sonra 22 Ocak 1967'de Birinci Kurultayını yaptı.

Kurultay, saat 10oo'da, çalışmaların Türkiye ve tüm dünya halkları na yararlı olması umuduyla ve sosyalist gençlik eyleminin daha da güçlü, daha da olumlu sürmesi dileğiyle açıldı.

Kurultayın ilk karşılaştığı sorun Yüksek Öğretmen Okulu Fikir Ku_ lübü temsilcilerinin Kurultaya alınmamaları idi. İlk anda şiddetli itirazlara uğrayan bu durum daha sonra kurultay kararı ile çözüm_ lenebildi. Sorunun gerçek yüzü ise sosyalist disiplin anlayışına dayanıyordu. FKF tüzüğünde de açıkça belirtildiği halde, Yüksek Öğretmen Okulu Fikir Kulübü kurultay temsilcilerini Kulüp Genel Kurulunda seçmesi gerekirken böyle yapmamış; FKF Merkez Yürütme Kuruluna Yönetim Kurulunun saptadığı isimleri göndermişti. Merkez Yürütme Kurulu ise sosyalist demokrasinin örgüt anlayışına uygun olarak, ve üzerinde sürekli olarak titrediği "Alttan gelen bir ör_ gütlenmenin üst kademeye kadar selametle ulaşabilmesi gereği" ni göz önüne alarak, Yüksek Öğretmen Okulunun yeniden Genel Kurul ya_ parak yeni temsilciler seçmesini istedi. Ama Yüksek Öğretmen Okulu Fikir Kulübündeki arkadaşlar yeni bir Genel Kurulu Birinci Kurul_ taya yetiştiremediler.

Kurultayda bu durum anlatıldı. Ve Yüksek Öğretmen Okulunun temsil cilerinin kabülüne karar verildi.

Daha sonra raporların okunmasına geçildi. FKF Genel Yönetim Kurulu kurultaya 35 sayfayı geçen bir çalışma raporu sundu. Bu büyük ba_ şarıydı. Bir yılı az aşkın bir sürede bu kadar işi başarmak, böy_ lesine ciddi bir raporu sunabilmek Türkiye'de ancak sosyalist, ba_ bayiğit gençlere nasip olabildi.Bunların yanında FKF'nin bir yıl_ lık cirosunun 20000 lira civarında olması da küçümsenmiyecek bir başarıydı. Ve bir defa daha anlaşıdı,"Bu işi sosyalist gençler

kendileri başarmışlardı" ve"öteki, sözde gençlik örgütlerinden başka" idi.

Kurultaya, bir de strateji sunuldu. 15 sayfalık strateji oy birliğiyle kabul edildi.

Stratejinin saptanmasında bütün delegelerin dikkatleri özellikle bir noktaya çekildi, ve iyiden iyiye eleştirilen bu nokta strateji nin saptanmasına ışık getirdi. Bu, şu idi:"Bugün Türkiye önemli günlerini yaşıyor. İki bölük gibi gözüken egemen güçler, aslında ortak bir oyun oynuyorlar. Bu oyun Türkiye'de sosyalistlerin başına çorap örmek için oynanıyor. Bu işi gençlik hareketleri ile yapıyorlar. Yakında işçileri de bu işe karıştırıp sokağa dökmek isteyecekler. Sokak kavgasının ise Türkiye'yi nereye götüreceği açıktır. Bu davranışlar faşizmi çağırmaktan başka bir işe yaramıyacaktır. Türkiye sosyalist gençliği bu oyuna gelmiyecektir. Bugün FKF güçlü bir örgüt olarak egemen güçlerin karşısına çıkabilmiştir. Bu egemen güçleri gocundurmuştur. Bu durumu, burada, olduğu gibi görmek ve stratejimizi buna göre saptamak gerekir."

Bu durum Genel Başkan Kudret Ulutürk tarafından ortaya konduktan sonra 15 sayfalık Genel Yönetim Kurulu strateji önerisi değiştiril meden kabul edildi.

Daha sonra Genel Yönetim Kurulu aklandı, seçimler yapılarak yeni arkadaşlarımız iş başına geldiler.

GÜZEL GÜNLER YAKINDIR

PEK YAKINDIR ...

YARIN ....

FKF POLİTİKASI VE ÇALIŞMALARINDAN PARÇALAR

Emperyalizmin hergün biraz daha gerileyip hızla azgınlaştığı bir dünyada yaşıyoruz. Yurdumuz, yarı sömürge iken, bir kurtuluş savaşı vererek emperyalizme karşı siyasal bağımsızlığını elde edeli yarım yüzyıla yaklaşıyor. 27.Mayıs ertesi bir ikinci kurtuluş savaşı gitgide gelişip, yerine oturuyor. Toplumcu eleştiriye, toplumcu örgütlenmeye, toplumcu eyleme açılan kapı, bu savaşın gerçekten bir kurtuluşla sonlanacağını gösteriyor.

FKF yüksek öğrenim gençlerinden belli niteliklere ulaşmış olanlarının, örgütüdür. Amacımız, insanın kendisini sınırsızca geliştirebildiği olanakların varolduğu bir düzene ulaşmak için eğitilip, bilinçlenerek, yurda ve dünyaya yön vermeğe yönelik eylemlere girişmektir.

ÖRGÜTÜN İŞLEME DÜZENİ :

FKF merkezil bir örgüttür. Üyeleri, üye kulüpleri Federasyon örgenleriyle bir bütündür. Merkez bütün kararlarda en son sözü söyler. Bu doğru-dürüst işlemenin baş koşuludur. Yoksa dağınıklık, başıboşluk, savukluk içinde toplumcu kavganın yürütülmesi düşünülemez.

Toplumcu bir örgütte tek başlı merkezil bir çalışma, kavganın zorladığı bir şeydir. Yalnız bu merkezilliğin demokratik bir özü olduğu unutulmamalıdır. Bütün örgenlerin yetkilerini genel kurullardan tüzükten aldığı bir yönetim söz konusudur. Ama bu demokratik sürecin sonucuna uymak bütün örgenler ve üyeler için namus borcudur. Merkezil yönetimde kararlar öyle gelişi güzel alınmaz. DANIŞMALI alınır. Bunun yaygınlaşması, genelleşmesi örgütün iyi işlemesine bağlıdır. Doğallıkla daha iyi işlemesi ise buna yukardan aşağı ve

aşağıdan yukarı iyi bir haberleşme ağı kurulunca hemen bütün önemli kararların ortaklaşa alınması olanağı doğacaktır. Ancak çok iyi bilinmesi gereken nokta bir son sözü söyleyecek yerin bulunması gereğidir. İşte bu son söz söylenene dek her türlü tartışma, düşün alışverişi yapılabilir. Bundan sonra herkes yetkili örgen ya da kişinin söylediği son sözün ışığında görevini en iyi nasıl başaracaksa, öyle çalışır.

Örgüt hiç kimsenin malı değildir. Hepimiz bir arada oldukça vardır. Herkes kendine düşen görevi yerine getirecektir. Bunu, şunun-bunun hatırı için değil, örgütün ve amacının başarısı için yapacaktır.

Örgütün işleme biçimi konusunda dikkat edilecek en önemli nokta, çalışmaların kişisel düzlemden çıkarılmasıdır. Tek tek kişilerin çalışmalarından elde edilecek başarıların aldatıcı olduğunu bilmek gerekir. Her konuda mutlaka kurul çalışması alışkanlığını geliştirmeye özel bir önem verilmelidir. Bir işbölümü-işbirliği anlayışı ve alışkanlığını yerleştirmek gerekir. Ortaklaşa, dayanışmalı çalışma erdemi ve yararı üzerine bilinç kazanmak ve bunu uygulamakla sürekli ileriye doğru yol alabiliriz.

Bununla ilgili bir başka önemli nokta sürekli aralıksız, kesintisiz iş görme alışkanlığı edinmektir. Parlak, gösterişli, kısa süreli kahramanlık taslamaya yarıyan işleri yapmak kolaydır. Asıl kahramanlık, küçük, günlük ama sürekli; örgütün yaşaması, işleri yürümesi açısından gerekli, büyük ün sağlamayan işleri yapmaktır. Asıl böyle arkadaşlar, toplumculuğa doğru gidişte en büyük katkıyı yapmış olacaklardır.

BİRİNCİ DÖNEM ÇALIŞMA RAPORUNDAN PARÇALAR

Fikir Kulüpleri Federasyonu toplumcu gençleri örgütlemek gereksinmesinden doğdu. İşin önemli yanı kuruluşun kendiliğinden olması idi. Hiç kimse sırt sıvazlayıp göz kırparak kurdurtmadı. Yalnız o kadar da değil. Kurma kararı verildikten sonra da tüzük hazırlanmasından konut bulunmasına, çalışma stratejisinin saptanmasına kadar her şeyi, her şeyi genç adamlar kendileri yaptılar. Maddi kaynağı kendileri buldular.

12 Kasım 1965'de kuruluş için 12 Yüksek öğrenim kurumundan, 126 kişinin toplanmasıyla ilk toplantı yapıldı. 17 Aralık 1965'de kuruluş bildirimi ve tüzüğün valiliğe verilmesi ile 4247 sicil numarası ile Fikir Kulüpleri Federasyonu kuruldu. Kurucu Fikir Kulüpleri SBF, DTCF, Fen Fak. YÖO, Hukuk Fak. Fikir Kulüpleri idi.

1 Ocakta Ambarlar Yolu Beyaz saray Apartmanının 22 numaralı dairesi konut olarak tutuldu. Böylece birbuçuk aya yakın bir zaman içinde kuruluş ve yerleşme işi bitirilmiş oldu. Yerleşme denince daireyi tuttuğumuzda yalnız birtek başkanlık masası ile birtek evrak dosyasından başka hiçbirşeyimiz yoktu ilk günlerde. Karar defterlerinin alınması bile sonra oldu. Birinci dönem sonunda yirmi binliranın kazanılıp harcandığını görüyoruz. Nerden nereye geldiğimizi anlamak bakımından bunlar çok önemli.

Birinci dönem sonunda FKF'ye bağlı kulüplerin sayısı onbiri buldu. 18 Ocak 1966'da Ziraat Fakültesi Fikir Kulübü, 1 Şubat 1966 da İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Fikir Kulübü, 24 Mart 1966'da İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Toplumcu Fikir Kulübü, 31 Mart 1966'da İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya Topluluğu Fikir Kulübü, 24 Mayıs 1966'da Atatürk Üniversitesi İktisat Fikir Kulübü, 6 Ocak 1967'de ise Eğitim Fakültesi Fikir Kulübü Federasyon üyesi oldular.

./..

GELİR:

Toplumcu eylemin elini kolunu bağlayan en büyük engel, en zor kırılan zincir belki de bu. Bir sürü eksiklik, bir çok işin yapılamaması sonunda gelip buraya dayanıyor. Kavgamızın bir kesimi de ekonomik desteğe sahip olmak alanında veriliyor.

FKF hiç bir yerden beş para almadan kuruldu. çalışmalarını genel olarak üye ödentisi, bağış gibi kaynaklara dayatmadan yürüttü. Gerçekte böyle desteklere kalsaydı çok çok gerilerde olurdu. Çoğu kimse ölüm- kalım savaşının bu alanda verildiğinin farkına bile varmaz. Para yokluğundan yakınsanız bağış, ödenti toplayalım der. Bunun pek te kolay olmadığını bilmez. En azından herkesin bağış, ödenti vermek için çok büyük paralarla başarılabilecek işler görmek istediğini bilmeliyiz. Yani o yoldan gidemezdik.

Bir başka ilkeden yürüdük. Bu düzen içinde yaşadığımıza göre bu düzende nasıl para kazanılıyorsa biz de öyle kazanalım dedik. Ve bir lokal işletmesiyle örgütü desteklemeye karar verdik. Uygulama bizi doğruladı. Hesap raporunda gelirin büyük bir kesiminin buradan elde edildiğini görüyoruz.

Gelir konusunda daha ileri çözümlere gereksindiğimiz ortada. Sağlam belli bir düzeni tutturan ve sürekli gelir kaynakları bulmak zorundayız.Yoksa bir kısır döngü içinde elimiz kolumuz bağlı yapmak istediklerimizi yapamamış bir duruma düşeriz. Herkese tek tek iş düşüyor bu konuda.

FKF toplumcu eylemin siyasal bir çözüme bağlanmadıkça hiç bir değeri olmadığını bilmektedir. Ereğimiz elimizden geldiğince buna katkıda bulunmaktır. Örgütümüz toplumcu eylem bütünü içinde bir disiplinin varlığından haberlidir. Bunu titizlikle yerine getirmektedir. Bir yıl sonunda doğum sancılarını geniş ölçüde geride bıraktık. Omuz omuza vererek çok önemli işler görebiliriz. Saflarımızı sıklaştırdıkça emperyalistlere, halk düşmanlarına karşı kavgamızda çok daha çabuk başarıya ulaşacağız.

BİR HATAMIZ:

BİLMEM NE FAKÜLTESİNDEN

Hepimiz içinde yaşadığımıztoplumun bize aşıladığı bir takım yanlış düşünme ve davranma biçimlerini taşıyoruz. Kimimiz yetiştiğimiz çevreden, kimimiz öğrenim sürecinde bize aşılananlardan, kimimiz yaşama kavgasının gereklerinden, kısaca her birimiz bir başka nedenden yahut birsürü aksaklıkların herbirinden ötürü yanlış düşünüp davranmayı sürdürüyoruz. Tek başımıza olduğumuz zaman bunlar pek göze batmıyor. Kısa süreli değinmelerimizde bu tür eksiklerimizi gizleyebiliyoruz. Gerçekte, bireyci bir yaşama düzeni içinde bunlar pek tedirgin edici de değil. Bireyci, öteki insanlardan kopuk, ötekileri kendine hasım sayan; onlarla sürekli, kıyasıya bir yarışma içinde olduğunu sanan bu yaşama tarzı, insanın yabancılaşması sonucunu doğuran üretim biçimlerinden geliyor. Yani içinde yaşanılan düzeni değişmez veri olarak alınca, bireyci bir tavır takınmak, bir yerde zorunlu oluyor.

Yaşadığımız düzeninbize benimsetmiş aşılamış olduğu bu düşünme ve davranış biçimini toplumcu eylem içinde de sürdürmemiz sakıncalar yaratıyor. Ne varki bunlardan akşamdan sabaha kurtulmakta pek mümkün değil. Birtakım engeller var. İçinde yaşadığımız toplum düzeni ayakta durmak için ideolojik alanda da çaba harcıyor. Insanları ters düşündürmek için elinden geleni yapıyor. Böylece düşüncemizdeki bir sıçrama ile değiştirmeye karar verdiğimiz düzen,üstümüzde etkilerini çoğaltmak için pek yoğun çalışıyor. Eskiden aşıladıklarını gidermeye, yapımızda açtığı yaraları sağaltmaya ve ters etkilerden kurtulmuş olarak savaşımızı yürütmeye çalışırken bir yandan da dokumuza doğru yöneltilen yeni mikroplara karşı koymak zorunda kalıyoruz. Hepsiyle birden savaş çok zor. Ne yapalım ki, hem kendi kurtuluşumuz hemde toplumsal kurtuluş, kavgamızın bu kesiminde de başarıya ulaşmamıza bağlı. Yoksa yan-

./..

lış tutum ve davranışlarla hiçbir savaş kazanılamaz. Yanlış tutumları kaldırmanın ilk yolu ise bunların ne olduğunu bilmek, bilincine ermektir.

Bu yazıda bunlardan birine dokunacağız. Egemen sınıf ideolojisinin temel dayanaklarından biri, yapay ayrıklar yaratmaktır. Böylece insanların, gerçek farkların, ayrıcalıkların farkına varmalarını onları ortadan kaldırmaya çalışmalarını önlerler. Soyut kavramlar arkasında insanları birbirine hasım ederler. Ulusal farklılıkları temel bir fark olarak gösterirler. Şu okuldan ya da bu okuldan olmanın karşı olmaya yetip arttığını yayarlar...

Toplumcu olurken gök kuşağının altından geçmediğimize göre eskiden kalan birtakım artıklar taşırız yapımızda. Örgütümüz içinde bunlardan göze çok çarpan birine değinelim. Örgütlenmemiz türlü yüksek okullarda kurulan fikir kulüplerini birleştirmek temeline dayanıyor. Bir araya gelmemizin temel nedeni, belli bir dünya görüşüne sahip olmamız ve dünyayı değiştirmeyi amaç edinmemizdendir.

Biz her olaya temel amacımız yönünden bakmak geri kalan bütün yapay ayrılıkları unutmak zorundayız. Şu ya da bu fakülteden olmak birlikte iş görmekte bir ölçüt olmamalıdır. Şu ya da bu üniversitede okumak, başka bir kentte oturmak arada bir ayrılık yaratmaya yetmemelidir. Gerçel hiçbir temeli olmayan yapıntı, uyduruk ayrılıklar bize ancak zarar getirir. Söz gelimi örgütü filan yerdin olanlar yürütüyor demek, bir takım omuzdaşları kendinizden ayrı tutmak yanlış bir davranıştır. Davayı herkes bir ucundan omuzlamaya bakmalıdır.

Zaten tüzüksel çatımız adil bir denge yaratmayı amaçyalarak kurulmuştur. Bunun dışında herkes hizmeti ölçüsünde örgütte söz sahibi olacaktır.

./..

Bu düzenin yapımız üzerindeki ideolojik kalıntılarını hızla yok etmeye ve üzerimize yönelttikleri yeni mikroplara karşı da uyanık olmaya zorunluyuz. Tek çıkar yolumuz, aramızdaki yapay ayrılıkları yok etmededir.

Görev Bölümü yapıldı

28 Ocak 1967 cumartesi günü Genel Yönetim Kurulu İkinci Dönemin ilk toplantısını yaparak Genel Başkan ve Merkez Yürütme Kurulu üyelerini seçmiştir. Ayni gün toplanan merkez yürütme Kurulu aşağıdaki şekilde görev bölüşümü yapmıştır.

Genel Başkan : İzzet Ararat
Genel Yazman : Ahmet Ali Arlı
Genel Sayman : Asaf Köksal
Üye : Ergun Türkoğlu
Üye : Burhan Gürcan
Üye : Mustafa Kamer
Üye : Nail Gürman

Not: Yayın organımız "KAVGA", Şubat ayı içinde Üniversitelerin tatile girmeleri nedeniyle çıkamayacaktır. Okuyucularımıza duyururuz.